ଦୋଲାଇ ମୋଲିକୋ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 23, 1966

[କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ, ଜେ. ସି. ଶାହା ଏବଂ ଏସ୍. ଏମ୍. ସିକ୍ରି, ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୃନ୍ଦ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 (1908 ର ଅଧିନିୟମ 5), O.XXII r. 3 - ସମସ୍ତ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ନଥିଭୁକ୍ତ ନକରିବା ତ୍ରୁଟି - ପ୍ରଭାବ ।

ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଏକ ଅପିଲରେ ଜଣେ ବାଦୀ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ, ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ ଥିଲେ ଦୁଇ ଜଣ, ଯଥା, ତାଙ୍କ ବିଧବା ଏବଂ ଜଣେ ସାବାଳକ ପୁଅ । ଏହି ଆବେଦନ ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ବିଧବା ଏବଂ ସାବାଳକ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ରେକର୍ଡରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ଏହା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ଦୁଇଜଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମୃତକଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେତେଜଣ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କିଛି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରେକର୍ଡରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିବା ବିଧବା ଏବଂ ସାବାଳକ ପୁଅଙ୍କର ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ, ଆବେଦନକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ହାଇକୋର୍ଟ ଏହି ଆପତ୍ତିଟିକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଫଳାଫଳ ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଭାବରେ ଆବଦ୍ଧ ହେବେ ।

ଏପରିକି ଯେଉଁଠାରେ ବାଦୀ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦାୟାଦଙ୍କୁ ଅସାବଧାନତା କାରଣରୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦାୟାଦ କିଏ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ହେତୁ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇପାରିନାହିଁ, ମାମଲା ଯେପରି ହୋଇଥାଉନା କାହିଁକି ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଆବେଦନକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇ ପାରିବନାହିଁ ଏବଂ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ଦାୟାଦ ମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠକେଇ କିମ୍ବା ଦୁରଭିସନ୍ଧି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ଅଛି ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏକ ନିରପେକ୍ଷ କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତ ବିଚାର ହୋଇନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନୁପସ୍ଥିତ ଦାୟାଦଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲା ଥିଲା ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଚାର କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆହୁରି, ଏହି ମାମଲାରେ, ମୃତକଙ୍କ କିଛି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଛି ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନିଜେ ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଧି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 836/1963 ।

ଏସ୍.ଏ.ସଂଖ୍ୟା 90/1960 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଜାନୁଆରୀ 4,1962 ର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ I

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ଆର୍. ଗୋପାଳକ୍ରିଷ୍ଣନ* I

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ପାଇଁ *ବି. ପାର୍ଥସାରଥୀ, ଏସ୍. ଏନ୍. ପ୍ରସାଦ, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି, ଓ.* ସି. ମାଥୁର ଏବଂ *ରବିନ୍ଦର ନାରାୟଣ* I

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ **ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ୱାଞ୍ଚୁ** ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା I

ଏହା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ I ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଏଗୁଡିକ I ବାଦୀମାନେ ବିବାଦୀୟ ଜମିରେ ଦଖଲ ଅଧିକାର ସହିତ ପ୍ରଜା ଥିଲେ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଦୋଲାଇ ମୋଲିକୋଙ୍କ ସମେତ ଏଗାର ଜଣ ବାଦୀ (ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଅଣାଯାଇଥିଲା I ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତରଦାତା ଅଟନ୍ତି I ମୁନ୍ସିଫ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ I ତାହା ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା I ସେହି ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ, ଦୋଲାଇ ମୋଲିକୋ, ମାର୍ଚ୍ଚ 1958 ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ I ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନଥିରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ ଥିଲେ ଦୁଇ ଜଣ, ଯଥା, ବିଧବା ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜଣେ ସାବାଳକ ପୁଅ I ଏହି ଆବେଦନ ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ବିଧବା ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୁଅକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ରେକର୍ଡରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା I ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ଫଇସଲା କରିଥିଲେ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ I ଏହା ପରେ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା I ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ଏହା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ବିଧବା ଏବଂ ସାବାଳକ ପୁଅଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦୋଲାଇ ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଛାଡି ଯାଇଛନ୍ତି, ଯଥା, ଜଣେ ନାବାଳକ ପୁଅ, ଜଣେ ବିବାହିତ ଝିଅ ଏବଂ ଜଣେ ଅବିବାହିତ ଝିଅ I ଫଳସ୍ୱରୂପ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ମୃତ ଦୋଲାଇଙ୍କ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇନଥିଲା, ତେଣୁ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି I ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ତିନିଜଣ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ରେକର୍ଡରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିବା ବିଧବା ଏବଂ ସାବାଳକ ପୁଅଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନଥିବାରୁ ଆବେଦନ ସମାପ୍ତ ହେଲା, କାରଣ ଏହା ବିବାଦୀୟ ନଥିଲା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମାପ୍ତ ହେବ I ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମକଦ୍ଦମା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରି ମୁନ୍ସିଫଙ୍କ ରାୟକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା I ତାହା ଫଳରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ଅଦାଲତରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପାଇଥିଲେ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ମାମଲା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିଛି I

ତେଣୁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ବିଚାର ପାଇଁ ରହିଛି ତାହା ହେଉଛି ବିଧବା ଏବଂ ସାବାଳକ ପୁଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୃତ ଆବେଦନକାରୀ ଦୋଲାଇଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ I ଅନୁରୂପ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏକ ଆବେଦନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି କି ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ *ଦୟାରାମ* ବନାମ *ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦରୀ* (1) ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିଲା I ସେହି ମାମଲାରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ "ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ବାଦୀ କିମ୍ବା ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ସତର୍କ ଏବଂ ସଚ୍ଚୋଟ ତଦନ୍ତ ପରେ ଜଣେ ମୃତ

---

(1) [1965] I S.C.R. 231 I

ପ୍ରତିବାଦୀ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ଆଇନଗତ *ପ୍ରତିନିଧି* କିଏ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ ସୀମିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଆଣନ୍ତି, ସେଠାରେ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅପିଲ୍ ର କୌଣସି ଅବସାନ ହୁଏନାହିଁ, ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଏବଂ ରେକର୍ଡରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାପ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କେବଳ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନୁହେଁ ବରଂ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇନଥିବା ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ । ଏକ ମାମଲାରେ ଯେଉଁଠାରେ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି, ଏହା ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ନୀତି ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେବ ଯେ ଠକେଇ କିମ୍ବା ଚକ୍ରାନ୍ତର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏପରି ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଆଣିବା ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଆବେଦନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ" ।

ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଏହି ବିଷୟ ପୁଣିଥରେ *ଏନ୍. କେ. ମହମ୍ମଦ ସୁଲେମାନ ସାହିବ* ବନାମ *ଏନ୍. ସି. ମହମ୍ମଦ ଇସ୍ମାଇଲ୍ ସାହେବଙ୍କ* *(1)* ମାମଲାରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ତାହା ଏକ ବନ୍ଧକ ମକଦ୍ଦମା ଥିଲା, ଯଦିଓ *ଦୟା ରାମଙ୍କ*(2) ମାମଲାଠାରୁ ତଥ୍ୟ ଟିକେ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । *ଦୟା ରାମଙ୍କ* ମାମଲାରେ, ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିବାଦୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଉଚିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆବେଦନପତ୍ର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆବେଦନପତ୍ରରେ ଦୁଇଜଣ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇ ନଥିଲା, ଆବେଦନଟି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହି ଆପତ୍ତି ହିଁ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଦୟା ରାମଙ୍କ* (2) ମାମଲାରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ତେବେ, *ମହମ୍ମଦ ସୁଲେମାନଙ୍କ*(1) ମାମଲାରେ, ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କର କିଛି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ *ମକଦ୍ଦମା ଆଗତ* ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁଇ ନାବାଳକ ପୁଅଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଲା ଯେ ବିବାଦୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଦ ପଡ଼ିଥିବା ଦୁଇ ନାବାଳକ ପୁଅ ମଧ୍ୟ ସେହି ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ହେବେ କି । ଏହି ଅଦାଲତ *ଦୟା ରାମଙ୍କ* (2) ମାମଲାର ରାୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ବାଦୀ ସଚ୍ଚୋଟତାର ସହିତ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ତଦନ୍ତ ପରେ ଏବଂ ଏହି ବିଶ୍ୱାସରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ସେମାନେ କେବଳ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଥିଲେ, ତେବେ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ସେହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହୋଇନଥିଲେ, ବାଧ୍ୟ ହେବ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ "ଏହି ନିୟମ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଋଣଦାତା ଏବଂ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠକେଇ କିମ୍ବା ଚକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ଅଛି ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏକ ନିରପେକ୍ଷ କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତ ବିଚାର ହୋଇନାହିଁ, କିମ୍ବା ଅନୁପସ୍ଥିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଥିଲା ଯାହା ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଚାର କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ନୀତି ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଏବଂ ତିନିଜଣ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିବାର ତଥ୍ୟ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ କାରଣ ମୃତକ ଦୋଲାଇଙ୍କ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ବିଧବା ଏବଂ ସାବାଳକ ପୁଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯିବା ଧରାଯିବ । ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯିବ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ମାମଲା ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ବାଦୀ କିମ୍ବା ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ପ୍ରତିବାଦୀ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରନ୍ତି; ଏହା ହେଉଛି ଏକ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଆଣିବାକୁ ପଡିବ । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ସତର୍କ କିମ୍ବା ସଚ୍ଚୋଟ ଅନୁସନ୍ଧାନର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ, କାରଣ ମୃତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ମାନେ ରେକର୍ଡରେ ଆସିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବେ । ତଥାପି ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ଜାଲିଆତି କିମ୍ବା ଚକ୍ରାନ୍ତ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ନାହିଁ ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏକ ନିରପେକ୍ଷ କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତ ବିଚାର ହୋଇନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନୁପସ୍ଥିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିରୋଧରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲା ଥିଲା ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଚାର କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ରେକର୍ଡଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ କାହିଁକି ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇନଥିବା

(1) [1966] I S.C.R. 937 (2) [1965] I S.C.R. 231.

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ସହିତ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ତାହାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଆଣିବାକୁ ହେବ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଜାଣିଶୁଣି ବାଦ୍ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅସାବଧାନତା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କିଏ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ କାରଣରୁ, ଜଣେ ମୃତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବାଦ୍ ପଡ଼ନ୍ତି, ଯଦି ଜାଲିଆତି କିମ୍ବା ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ନଥାଏ, ଯାହା ଉପରେ ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ, ତେବେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯିବାର କୌଣସି କାରଣ ରହିବ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କୌଣସି ଠକେଇ କିମ୍ବା ଷଡଯନ୍ତ୍ରର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ; କିମ୍ବା ଏକ ନିରପେକ୍ଷ କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତ ବିଚାର ହୋଇନଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଦାୟାଦ ବିରୋଧରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲା ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଚାର କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ମୃତ ଦୋଲାଇଙ୍କ କିଛି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନିଜେ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲାଟି ସେଠାରେ ଆଗକୁ ଏପରି ବଢ଼ିଲା ଯେପରିକି ମୃତ ଦୋଲାଇଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା । କେବଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ଦୋଲାଇଙ୍କର ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଲାଇଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଫଳାଫଳ ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଭାବରେ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, ଏବଂ ଏହା ଧରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯେ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ ସେହି ଆଧାରରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେଉଁଠାରେ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । *ଅବଦୁଲ ରହମାନ* ବନାମ *ଶାହାବ-ଉଦ୍-ଦିନ (1)* ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ବିଧବା ଏବଂ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ଥିଲେ । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ମୃତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ନଥିରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ ନିଜକୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ବୋଲି ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ , ମୋହମେଡାନ ଆଇନରେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇପାରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆବେଦନଟି ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା ।

ମହମ୍ମଦ ଜାଫର୍ଯାବ୍ ଖାନ୍ ବନାମ *ଅବଦୁଲ୍ ରଜାକ୍ (2)* ମାମଲାରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ "ଯେତେବେଳେ ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ମୃତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ଏକ ଅପିଲ୍ ର ରେକର୍ଡକୁ ଅଣାଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ ଆବେଦନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ ।"

ରାମ ଚରଣ ବନାମ ବଂଶୀଧର (3) ମାମଲାରେ ଏକମାତ୍ର ଆବେଦନକାରୀ ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଝିଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ତାଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ଝିଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସମଗ୍ର

(1) I.L.R. (1920) I Lah. 481.
(2) I.L.R. (1928) I All. 857.
(3) I.L.R. (1942) All. 671.

ଉତ୍ତରାଧିକାରର ଲାଭ ପାଇଁ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର କୌଣସି ଅଂଶର କୌଣସି ଅବସାନ ନଥିଲା ।

ବାବୁଇ ଶାନ୍ତି ଦେବୀ ବନାମ *ଖୋଡ଼ାଇ ପ୍ରସାଦ ସିଂହ* ([1]) ମାମଲାରେ, ବାଦୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ବନ୍ଧକ ରଖିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ରେକର୍ଡକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ଯିଏ ନିଜେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ମୃତ ବାଦୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦଖଲରେ ନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ଚାହୁଁ ନାହାଁନ୍ତି, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଧବାଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଆଣିବାରେ ବିଫଳତା କେବଳ ଏକ ବୈଷୟିକ ତ୍ରୁଟି ଥିଲା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା ।

ଈଶ୍ୱରଲାଲ ଲକ୍ଷ୍ମୀଚାନ୍ଦ ପଟେଲ ବନାମ *କୁବେର ମୋହନ ଲାୱାର* ([2]) ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ତାଙ୍କର ଆବେଦନରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଧବାଙ୍କୁ, ଯିଏ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଉତ୍ତରଧିକାରୀ ଥିଲେ, ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ରେକର୍ଡରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଉଭୟ ପୁଅ ଏବଂ ବିଧବାଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେବଳ ବିଧବା ଆବେଦନ କରିନଥିବାରୁ ଆବେଦନ ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା କାରଣ ସମ୍ପତ୍ତି ପୁଅ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏପରିକି ଯେଉଁଠାରେ ବାଦୀ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅସାବଧାନତା କାରଣରୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କିଏ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ହେତୁ ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇନାହିଁ, ମାମଲା ଯେପରି ହୋଇଥାଉ, ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଆବେଦନ ସମାପ୍ତ ହୁଏନାହିଁ ଏବଂ ଜାଲିଆତି କିମ୍ବା ଷଡଯନ୍ତ୍ର ଭଳି ସ୍ଥିତି ନଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହା ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ, ରେକର୍ଡରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାନ୍ତି ।

ତେଣୁ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦିଆଯାଇଛି । ରେକର୍ଡରେ ପୂର୍ବରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା ପରେ ଏହି ମାମଲା ଏବେ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଫେରିଯିବ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଫଳାଫଳ ଅନୁଯାୟୀ ପାଳନ ହେବ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ | ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ |"

Translated by:

ସୁବୋଧ ରାଉତ,

ଅନୁବାଦକ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।

([1]) A.I.R. (1942) ପାଟନା 340.

([2]) A.I.R. (1843) Bom. 457.